

Bikerpiger

Bikerpigerne får besøg af en ung præst på gammeldags mission. Det ender med en gammeldags korsfæstelse.

Forfejlet mission

"Se," sagde Jennifer, "hans pik vokser."

Jennifer tog fat i et af mandens kønshår og trak i det til huden omkring det dannede en lille top, inden håret med et plop forlod sit trygge levested.

Manden med den voksende pik, som var ved at få sine kønshår trukket ud, gav et ufrivilligt spjæt. Han lå på et bord, og de øvrige kvinder der stod rundt om bordet, lo hver gang han spjættede. Manden lo ikke. Han syntes ikke det var morsomt at få kønshårene trukket ud af en køn 15 årig pige med rødt hår, fregner og opstoppennæse. Her til en slank krop med et lækkert svaj i de velproportionerede hofter og et par forførende små buler i den tynde T-shirt

Men han havde ikke noget valg. Det sørgede rebene om hans håndled og ankler for. De fastholdt ham på bordet i en ydmygende stilling med hænderne over hovedet og vidtspredte ben.

Jennifers T-shirt bar teksten 'Devils Girls' i en slags

flammeskrift hen over tegningen af en supergirl i lædertøj der kørte på en outreret motorcykel med ild bølgende om dækkene. Underteksten lød, 'Jeg er en djævlepige'. Manden indrømmede for sig selv at det var en passende tekst.

De andre kvinder som lo med Jennifer, var ældre og klædt i motorcykeldress: Læderslacks, læderveste eller T-shirts magen til Jennys. Kvinden Amy, som var leder og dannede par med Jenny, sagde, "mænd bliver liderlige når de får tortur - også præster."

"Især præster," grinede en tredje kvinde, "de går altid rundt med overtryk i nosserne."

Manden på bordet var nøgen bortset fra en pibekrave af den slags præster bruger til gudstjenester. Den sad skævt om halsen på ham. Et guldkors i en tynd kæde fuldendte identifikationen. Han havde ligget på bordet et stykke tid og ville komme til at ligge der længe endnu. Hele natten faktisk. Og når han ikke lå der mere fordi bikerpigerne havde fået nye ideer, ville han ønske at han stadig lå der.

Snorene om hans storetæer gik fra tærerne og under bordpladen til den anden ende, hvor de sluttede omkring hans håndled. Han havde benene bøjet op og knæene trukket ud til siden så hans kønsdele var frit

tilgængelige. Pæne var de også. Præstemanden var godt udrustet. Behåringen var rigelig og næsten sort.

"Præstepik," sagde Sussy, en fjerde af bikerpigerne. Præstepikken vippede en ekstra gang. Sussy bøjede sig frem og prikkede med en negl til nosserne. "Det bliver sjovt det her," grinede hun.

Præsten så mere fortvivlet ud for hvert hår han mistede. Det var også ret ydmygende: En femtenårig bikertøs som han havde flirtet lidt med og troet, han skulle omvende til et bedre liv, plukkede hans kønshår ud et ad gangen. Desuden gjorde det ondt.

De andre bikerpiger lod Jennifer gøre det meste. Først var hun lidt usikker og havde set forsigtigt på præstens kønne ansigt hver gang hun trak et hår ud, men så fik hun smag for det, blussede i kinderne og lo sammen med de andre kvinder.

Optrinnet fandt sted i forhallen til et gammelt gårdhus, et landbrug som var blevet forladt for mindst 30 år siden. Skoven var i mellemtiden rykket tæt på. En smal, hullet vej førte gennem skoven op til gården. Kun et stykke grøn mark lå åbent mod en lille bakke bag gården. Fra bakken kunne man se ud over skoven og den nærliggende kæde af lave bjerge. Det var et område af stor skønhed. Bjergene var en udløber af Smokey Mountains i staten North Carolina i USA. Når

manden - eller præsten, som han jo også var - senere kom op til højen, ville han dog ikke have sans for naturens skønhed.

Huset var ikke velholdt, men det var i brugelig stand. En bred trappe førte op til en veranda hvorover der hang et skilt, 'Devils Girls'. Bag huset stod en faldefærdig lade. Den var kun et tag uden sider og med højt ukrudt op ad stolperne. Under taget glimtede det af blankt metal fra styr og lydpotter på kvindernes motorcykler.

For nogle dage siden var den unge præst taget på sin første ferie efter at have færdiggjort sine teologiske studier. Han havde købt en ældre motorcykel og kørt op i bjergene. Hans ide var at besøge nogle af de isolerede kollektiver som de sidste tyve år var opstået rundt om i fjerntliggende områder, ofte på kanten af vildmarken og langt fra anden menneskelig beboelse.

Lige udsprunget fra det teologiske fakultet og nylig præsteviet søgte han et kald. Han ville udbrede evangeliet blandt disse sære mennesker der havde vendt ryggen til det borgerlige samfund. I en lille by hørte han om et kollektiv med lutter kvindelige bikere og blev tiltrukket af ideen om at starte sin mission der. Derfor nåede han en sen eftermiddag efter at

have kørt 20 miles ad en elendig skovvej frem til kollektivet 'Devils Girls'. Kvinderne kaldte sig også for 'Lesbian Bikers'. Grunden hertil var indlysende, for kvinderne var en blandet gruppe i alderen 15 til 40 år, som dannede par med hinanden. De tog pænt imod præsten, beværtede ham, og gav ham et værelse. Han pakkede ud og lagde sin præstedragt med kjole og krave samt bibel på værelsets eneste stol.

Da han tilbød at afholde en gudstjeneste næste formiddag, sagde kvinderne straks ja. Det opmuntrede ham, og han så allerede sig selv som hyrde for denne lille fortabte flok. Især den kønne femtenårige Jennifer med det røde hår tiltrak sig hans opmærksomhed. Han mente det var et passende kald for ham at redde unge Jennifer ud af sine vildfarelser.

Aftensmaden vor god, det samme var vinen, og som aftenen skred frem, fik præsten rigeligt af den. Han talte desuden en del med rødhårede Jennifer. Så vidt han huskede, havde kvinderne hjulpet ham i seng, men da han vågnede, lå han ikke i sengen, men på det omtalte bord. En kopfuld koldt vand havde bragt ham til en hurtig opvågning.

Den unge præst var veludrustet hvad angik både kønsorgan og hårvækst. I begyndelsen gav han et råb fra sig ved hvert hår der blev rykket ud, hvilket fik

pigerne til at give sig ekstra god tid. Han kunne heller ikke forhindre at hans pik var stiv det meste af tiden, og at hans kugler var trukket stramt op på grund af liderlighed.

Pigerne morede sig over præstens liderlighed. Når hans pik blev slap, masturberede de ham til den blev stiv, og når den igen strittede mellem Jennifers små fingre, fortsatte hun med at trække hår ud.

Hele formiddagen lå han bundet til bordet. Når pigerne kom forbi, halvfulde, leende og med armene om hinanden, snuppede de nogle kønshår med tangen som lå parat, inden de tumlede videre.

Eller de hældte vin ud over hans ansigt.

"Drik præstemand, det er nadvervin," lo de.

Eller de hældte vin over hans kønsdele så det sved i de små mærker, hvor hårene havde siddet.

Korset

Midt på dagen fik præsten en smule fred mens pigerne holdt en slags møde. På gårdspladsen blev der hamret og savet. Pigerne kom samlet tilbage. Nu lo de ikke mere. Ville de slippe ham fri? Af deres alvor forstod han at det ville de ikke. Amy sagde:

"Du er måske en god præst, men vi er ikke just hellige. Du valgte det forkerte sted at missionere. Vi

sender dig samme vej som din såkaldte frelser. Til Golgata, er det ikke sådan det hedder?"

Kvinderne løste ham fra bordet og bandt en kort snor mellem hans ankler. De skubbede ham ud på gårdspladsen. Saveriet og larmen havde en årsag. På jorden lå nu en bjælke på et par meters længde solidt skruet til enden af en lidt længere bjælke, så de dannede et stort T.

"Du skal ud på en lille gåtur, præst. Løft op."

Den unge præst, nøgen, med sine hårløse kønsdele svingende, måtte løfte T-korset og begynde at gå. Kvinderne slog ham med deres læderbælter når han standsede. De nåede op til højen. Udmattet lagde præsten bjælken fra sig. På toppen af højen havde kvinderne gravet et hul.

"Præstemand, vi har fundet det helt rigtige til dig – en tur på korset. Ned at ligge præstemand."

Han forstod at de ville binde ham til korset. Men det var ikke noget han kunne ændre på. Han lagde skuldrene på den grove bjælke. En kvinde satte sig på hans bryst. Andre greb hans arme og bandt dem til tværbjælken.

Tiden var kommet for bikerpigernes vanvittige ide. En rigtig korsfæstelse. Men det vidste præsten ikke endnu.

Pigerne begyndte den vilde fest som de havde talt om. De messede og skreg, drak og tumlede. Præsten så på deres ansigter som han troede, han kendte trods den ublide behandling, han havde været igennem. Men nu kendte han dem ikke mere. De var i gang med noget vanvittigt. For første gang frygtede han for sit liv. Han så deres munde forvrænget af lyst.

"Hvad gør I?" skreg han angst. Men ingen svarede ham. Det var kort før han helt forstod hvor forkerte hans forestillinger havde været, og hvor virkelig denne korsfæstelse ville blive.

Han drejede hovedet mod en skarp smerte og så en stump bræt med et søm blive presset mod hans håndled. Han udstødte et skrig af vantro ved at se tingen blive holdt i position. Dette kunne umuligt ske. Sømmet og hammeren skulle bare skræmme ham.

Hammeren ramte sømmet som med tre slag gennemborede håndleddet og sank dybt i tværbjælken. Vanvittig smerte jog gennem præstens hjerne fra det ødelagte håndled. Han besvimed. Kvinderne sukkede hørligt. Et splat koldt vand vækkede præsten til en tåge af smerte. Han skreg og skreg.

Da det første søm var hamret i, var der ingen vej tilbage. Noget var sat i bevægelse, og der var intet til

at standse det. Proceduren blev gentaget med det andet håndled. Mærkeligt nok bad præsten ikke om nåde mens han følte en smerte, som han aldrig havde troet mulig. Hans hænder bøjede fremad i en stivnet kloagtig gestus på grund af de ødelagte sener. De ville aldrig mere gribe om noget.

Der var stadig fødderne som skulle sømmes fast. To brætstykker mere med søm igennem var gjort klar. Rebene holdt præstens ankler på plads. Sømmene blev placeret på siden af hælene lige under anklerne. Præsten tænkte på sin frelser. Hans hoved tumlede fra side til side.

"Please, nej."

Ingen hørte på ham. Sømmene blev hamret gennem hans hæle og dybt ind i bjælkens sider. Præsten kunne ikke fatte smertens voldsomhed da knoglerne splintrede. Lyden kom til ham gennem kroppen. Han besvimedde inden det andet søm var på plads. Han ville aldrig mere komme til at gå. Alligevel var der ikke ret meget blod. Kun mindre blodårer skæres over ved denne form for korsfæstelse, men sener og knogler er ødelagte for altid.

En stilhed bredte sig i gruppen nu da forberedelserne var tilendebragt, og pigernes fantasi var ved at blive virkeliggjort. De betragtede den

nøgne, korsfæstede præst. Han vågnede mens rebene blev skåret over, så kun sømmene holdt ham fast til korset. Korset blev rejst. Han ønskede at holde i et eller andet, men der var intet at gribe i, og ingen hænder der kunne gribe. Han så ned mod korset fod, følte at han gled. I smerte og forvirring råbte han, "stop, jeg falder!"

Korset blev løftet til enden gled ned i hullet. Et abrupt chok gik gennem præstens krop da det standsede, og hans vægt blev overført til de fire søm. Den sikre følelse af korset bag hans ryg forsvandt idet hans krop svingede ud. Sømmene raspede mod knogler og nerver.

Korset blev sikret med sten, jord og træstykker slået ned i jorden. Præsten var korsfæstet. Friskt blod sivede fra hullerne i hans håndled og hæle. Hans ryg var tilbage mod træet. Benene let bøjede. Fødderne i den tomme luft. Sømmene gennem hælene var som hængsler. Armene var strakt til det yderste. Brystkassen var spændt. En tid hang han stille, hans hjerte ræsede, hans åndedræt var hurtigt og overfladisk.

Bikerpigerne satte sig ned. Der var ikke mere de kunne gøre andet end at betragte det skuespil, som ville vare i mange timer.

Præsten prøvede at formindske den forfærdelige smerte fra sømmene ved ikke at bevæge sig, men kun i kort tid, så indtraf det uundgåelige. Den udspændte brystkasse vanskeliggjorde åndedrættet. Han vedblev at forsøge at være stille, men kroppen krævede luft. Han var ubevægelig så længe han kunne, men enten måtte han trække i armene og dermed i sømmene gennem håndleddene, eller han måtte strække knæene og aflaste armene hvorved hælene drejede om de to søm. Han skreg i vanvittig smerte fra håndled og fødder da han bevægede sig første gang. Han kunne ikke strække benene helt fordi sømmene sad på siden af bjælken, og med tomhed under fødderne måtte han hvile på de to søm gennem hælene. Han prøvede at opgive at trække vejret. Han prøvede at dø.

Men et menneske kan ikke frivilligt holde op med at trække vejret. Kroppen bestemmer. Den trækker vejret. Den strakte benene så meget den kunne, og aflastede armene for et stykke tid. Præsten skreg og skreg når sømmene drejede i hans hæle.

Dansen begynder

Naturligvis kunne han ikke holde den position, men begyndte uafvendeligt at synke ned igen. Straks efter

måtte han aflaste fødderne ved at trække med armene indtil han igen måtte træde med sine gennemborede hæle på sømmene. Han kunne ikke lade være. Når åndedrættet holdes tilbage længe nok, reagerer kroppen automatisk. Dette er hemmeligheden ved korsfæstelse.

Præsten var en stærk mand, med god fysik og god kondition. Lige meget hvor mange gange han hævede sig på sine ankler og trak i sine mishandlede håndled, så mildnede det ikke den forfærdelige smerte. Dansen var i gang. Dansen på korset. Kendt siden oldtiden. Præsten var en god danser. Han dansede for bikerpigerne i mange timer.

Pigerne var vidne til et sjældent syn fra gamle dage. En rigtig korsfæstelse. Præsten var en flot mand. Muskuløs og sportstrænet. Måden hvorpå hans ben var spredt og bøjet bagud på hver side af korset, fik hans kønsorgan til at stå frem på en så sexet måde at det ikke kunne være frembragt med andre midler. Hans bevægelser kunne ikke være gjort mere obscøne og ophidsende på andre måder. Han var et fantastisk syn og langt forbi det punkt hvor han tænkte på sin nøgenhed. Han ønskede kun at dø.

Senere bad han om vand. Pigerne gav ham det vand, han kunne drikke og kastede koldt vand på ham

for at forlænge skuespillet.

Dagen skred frem. Det samme gjorde præstens lidelser. Bikerpigerne udlevede en fantasi, og måske gjorde præsten det samme. Pigerne oplevede noget som ville forandre dem for resten af livet. De elskede med hinanden til lyden af præstens klageskrig.

Om eftermiddagen stod det klart at præstens kræfter var ved at være opbrugte. Han rystede af gysninger og af forkrampede muskler skønt det var varmt og solen stadig skinnede. Han ville ikke overleve natten på den måde. Bikerpigerne besluttede at iværksætte det som de havde forberedt; præsten skulle have sin sedile. En støtte.

Omtrent midt i den lodrette bjælke bag præsten var der i forvejen boret et hul igennem. Præsten stønnede, da fire af de stærkeste kvinder løftede ham, og en stav med kantede sider blev skubbet gennem hullet fra bjælkens bagside og frem under hans kønsdele. Pigerne sænkede igen præsten til han sad på staven. Nu kunne han nemmere trække vejret. Men sedilen var nådesløs. Dens funktion var at forlænge lidelserne. Det var selve ideen med den.

Mørket nærmede sig, og kvinderne tændte bål. De ville ikke miste noget af skuespillet. Præsten havde fået en ny uudholdelig lidelse. Staven pressede mod

undersiden af hans kønsorganer og mod mellemkødet med stor smerte til følge så snart han ikke bevægede sig. Han måtte bevæge sig, og lige meget hvilken ny position han fandt, fortsatte pinen efter få sekunder.

Præsten havde fået ny hjælp til at trække vejret, og 'dansen', som i mange timer havde holdt ham i live, blev afløst af en ny dans. En dans hvor han prøvede at lette smerten i sit mellemkød ved ikke at hvile på samme plet. Havde hans kønsdele været til beskuelse før, så var de det om muligt endnu mere nu hvor han bestandigt vred underlivet på staven.

Forvandling

Præsten vidste ikke det nøjagtige tidspunkt da noget skiftede i hans sind, og seancen bevægede sig ind i mærkelige, ukortlagte områder. Gennem tågen af smerte begyndte den masochistiske del af hans hjerne at registrere karakter og handling i denne unikke begivenhed. Han følte at han selv havde frembragt scenen fra områder af sin fantasi, som han ikke vidste, han havde.

At hænge på et kors i færd med at miste sin manddom og sit liv var en sjælsrystende transformation. Den del af hans hjerne som var ansvarlig for hans seksuelle underkastelse,

registrerede objektivt de lidelser, han gennemlevede. Langsomt transformerede smerten sig til ekstase. Den uudholdelige pine var stadig til stede, men nu indgik den i en mystisk åndelighed.

På ubegribelig vis begyndte hans pik at modtage signaler fra hjernen, så han så den stritte frem med enorm størrelse. Det var den mest berusende erektion nogen sinde i hans liv. Han kunne hænge der for altid i lykkelig døds kamp. Han ønskede at velsigne bikerpigerne, ønskede at sprøjte sin sæd ud over dem som en velsignelse.

De kunne gøre hvad de ville, han var i torturens himmel. Han vred sig; ikke for at slippe fri, men for at forøge lidelsen, for at finde noget at gnide sin pik imod og udløse velsignelsen. Der var intet. Han seksuelle spænding steg så den svarede til lidelsen i hans krop. Han vred sig på staven til han var tæt på orgasme, men han kunne ikke gøre det færdigt. Han følte, han svigtede sit kald, sin bestemmelse, som var at velsigne disse kvinder med sin sæd. Bikerpigerne vred sig næsten ligeså meget som præsten ved synet af hans ophidselse. De hujede sjofelt.

"Dans for os liderlige præstemand. Giv os et godt show."

Jo, han var liderlig. Hans kønsorgan strittede

obskønt, han ville så gerne - for pigernes skyld - for Jennifer. Hans nosser glødede så smerten i arme og fødder næsten blev glemt. Han ønskede at sprøjte ud over pigerne - velsigne dem. Men han kunne ikke. Han søgte desperat efter noget at gnide pikken imod.

"Hjælp mig," græd han.

"Hjælp dig selv præstemand, eller få din gud til at hjælpe dig," lød svaret.

Slutning

Daggryet kom på korsfæstelsens anden dag. I det blege morgenlys blev det klart at præsten ikke kunne holde meget længere. Kvinderne samledes ved korsets fod for at være vidne til aktens slutning.

Men måske er der alligevel en smule barmhjertighed i verden, eller måske er der alligevel en gud; for Jennifer trådte ud fra kredsen og hen til den døende præst. Det var som hun forstod, hvad præsten ønskede hjælp til. Hun tog sin bluse af og blottede sine bryster. Præsten var klar i sin hjerne. Han så Jennifer sådan som han for en evighed siden havde drømt om at se hende. I hånden holdt hun en kniv.

"Jeg vil godt hjælpe dig," sagde hun. Hun rakte op og rørte ved præstens pik. De andre kvinder blev

tavse. Hvad foregik der? Blidt strøg hun det plagede organ.

"Kan du?" spurgte hun. Måske nikkede præsten svagt. Ingen af kvinderne var bagefter helt sikre på det.

"Kom så," hviskede Jennifer. I det samme ejakulerede præsten. Ud mellem Jennifers fingre, ud over hendes ansigt og ud over hendes nøgne bryst. Jennifer stod helt stille, kun hendes fingre bevægede sig. Endnu et sprøjt leverede præsten. Og et til. "Er du færdig?"

Denne gang var det sikkert at præsten nikkede. Jennifer hævede kniven op til hvor den anden hånd holdt om præstens pik og skar pikken af. Præsten så kærligt ned på Jennifer.

"Gud velsigne dig," hviskede han, så kun Jennifer hørte det. Han hoved faldt til siden. Jennifer vendte sig mod de andre kvinder. Der var tavshed. Så brød jubelen løs.

"Bravo, Jennifer, bravo, bravo."

Næste dag brændte bikerpigerne gården og alt hvad der var af spor efter deres forbrydelse. De kørte bort og tog præstens motorcykel med sig. Hundrede miles derfra forsvandt den i en dyb slugt. Først mange

måneder senere blev præsten eftersøgt, men ikke særligt grundigt da han aldrig havde givet præcise oplysninger om sin mission.

Hvad med bikerpigerne? Gruppen opløstes, og flere af pigerne døde kort derefter. Jennifer fik en kultagtig status blandt de overlevende, men i dag lever hun alene i en lille hytte ved en forblæst stillehavskyst i staten Oregon.

Det er hende som har fortalt mig historien.